

DE

EGYPTISCHE VELDTOCHT

BONAPARTE droomde reeds van Egypte vooraleer de veldtocht in Italië beëindigd was. Hij zou er van blijven dromen. Het Oosten fascineerde hem. Indië bereiken zoals weleer Alexander de Grote... daaraan dacht hij! Het zou een mokerslag zijn voor Engeland, want Indië was toch de mooiste bezitting van Engeland, het kroonjuweel van Groot-Brittannië. In het grootste geheim werden de voorbereidselen getroffen en op 19 mei 1798 werd het vertreksein gegeven.

1. — HET VERTREK

EEN vloot van driehonderd schepen verliet Toulon onder het bevel van vice-admiraal Brueys. Zij voerde de beste soldaten en de beste officieren van de Republiek mee. Er waren ook grote geleerden ingescheept: Monge, Bertholet, Geoffroy Saint-Hilaire, die het Egyptisch Instituut zouden vormen en de basis zouden leggen van de Egyptologie. Zij droegen parasols om zich tegen de zon te beschermen en de soldaten noemden hen zeer oneerbiedig « de ezels ». Op 10 juni maakten de Fransen zich meester van het eiland Malta. Zij ontscheepten te Aboekir en op 30 juni namen zij Alexandrië in.

2. — DE PYRAMIDEN

OP 21 juli stond Bonaparte aan de voet van de pyramiden. Een leger van dappere, snelle en knappe ruiters, de Mammelukken, viel hem aan als een bijenzwerm. « Soldaten, zei Napoleon, van de top van deze pyramiden, kijken veertig eeuwen op u neer! » Hij stelde zijn leger op in vierkanten. De Mammelukken werden verslagen. Het paard van de pasja van Kaïro kwam het paard van Napoleon in de borst bijten, ten teken van onderwerping.

3. — NELSON

ENGELAND was helemaal niet ingenomen met de zaak en stuurde dan ook zijn beste admiraal, Horatio Nelson, op Bonaparte af. Nelson kon de verovering van Malta en ook de ontscheeping niet verhinderen, maar op 1 augustus viel hij de Franse vloot, die te Aboekir voor anker lag, aan en vernielde ze. Het was een ramp! Bonaparte en zijn leger zaten nu in Egypte gevangen.

4. — GROTE DINGEN...

BONAPARTE gedroeg zich in Egypte alsof hij er blijven moest tot op het einde van de wereld. Hij organiseerde wat hij veroverd had. Selim II, sultan van Turkije, herinnerde zich dat Egypte een vazalstaat van zijn keizerrijk was en kwam met zijn leger toegesnel. Bonaparte trok dit leger tegemoet en versloeg de Turken nabij Nazareth, in de slag van de Thaborberg. Hij belegerde Saint-Jean d'Acre maar zonder succes. Hij kon echter Jaffa veroveren, en ging er een bezoek brengen aan de pestlijders. Hij maakte er zich populair. Toen kreeg hij — door welk toeval? — nieuws uit Parijs...

5. — NIEUWS UIT PARIJS

NAPOLEON vernam dat het Directoire werkelijk zeer diep in het slijk was gezakt en dat Engeland een tweede coalitie had gevormd met Oostenrijk en Rusland. Bonaparte vertrouwde het leger toe aan Kleber en scheeptte in op de « Muiron », alhoewel hij kans liep gevangen genomen te worden door de Engelsen die de kust bewaakten. « Ik ga naar Frankrijk om de advocaten te verjagen! » zei Napoleon. Het zou een herrie worden!

(Wordt voortgezet.)